

Sygn. akt V KK 289/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Roman Sądej

Protokolant Joanna Sałachewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga,
w sprawie P. L., co do którego warunkowo umorzono postępowanie o czyn z art.
157 § 2 kk,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 26 listopada 2013 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 25 kwietnia 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 9 października 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Z. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 9 października 2012 r. uznał oskarżonego P. L. za winnego tego, że „w dniu 10 sierpnia 2011 r. w K. poprzez uderzenie ręką w twarz, a następnie pięścią w tył głowy swojej żony M. L. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia z krwakiem powłok głowy w okolicy potylicznej, które naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni”, tj. występku z art. 157 § 2 k.k., i na podstawie art. 66 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne przeciwko oskarżonemu warunkowo umorzył na okres próby wynoszący rok; na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Od tego wyroku apelacje wnieśli obrońca oskarżonego oraz prokurator na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, kwestionując nie przyjęcie kwalifikacji z art. 207 § 1 k.k.

Obrońca oskarżonego podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz naruszenia art. 7 k.p.k., kwestionując przypisanie czynu z art. 157 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne.

W dniu 6 września 2013 r. Prokurator Generalny, w trybie art. 521 k.p.k., wniósł od powyższego wyroku kasację na niekorzyść oskarżonego P. L.

Zarzucił temu wyrokowi rażące naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 476 § 2 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy przez sąd odwoławczy w składzie jednego sędziego, podczas gdy sąd ten powinien był orzekać na zasadach ogólnych, tj. w składzie trzech sędziów – co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Sprawa P. L. została skierowana do rozpoznania przez Sąd Rejonowy w K. w postępowaniu uproszczonym. W takim też trybie Sąd ten przystąpił do rozpoznania sprawy w dniu 18 kwietnia 2012 r. (k. 135-145). Jak wynika z protokołu

tej sprawy, wydanym w tym dniu postanowieniem, Sąd odroczył rozprawę do dnia 14 czerwca 2012 r. i w związku z przekroczeniem 21-dniowego terminu – powołując się na przepis art. 484 § 2 k.p.k. – zmienił tryb postępowania w sprawie z uproszczonego na zwyczajny.

Dalsze postępowanie odbywało się w tym samym składzie w postępowaniu zwyczajnym, a zatem wydając wyrok w dniu 9 października 2012 r. sąd orzekł w trybie zwyczajnym.

Okoliczności tych nie dostrzeżono w postępowaniu odwoławczym, w którym – na podstawie art. 476 § 2 k.p.k. – zarządzono rozpoznanie sprawy w postępowaniu odwoławczym w składzie jednego sędziego.

Autor kasacji trafnie wywodzi, że z treści art. 476 § 1 i 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że możliwość wydania takiego zarządzenia dotyczy wyłącznie spraw, w których postępowanie w pierwszej instancji przeprowadzono w trybie uproszczonym, a nie w trybie zwyczajnym. Przepisem normującym skład sądu na rozprawie apelacyjnej w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd rejonowy w postępowaniu zwyczajnym jest art. 29 § 1 k.p.k., przewidujący orzekanie sądu odwoławczego w składzie trzech sędziów.

W realiach sprawy zarzut kasacji, podnoszący uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., należy uznać za oczywiście zasadny. Sąd Okręgowy, rozpoznając apelacje prokuratora i obrońcy oskarżonego w składzie jednego sędziego, był bowiem nienależycie obsadzony. Stwierdzając uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. należało uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.